

považuje za potrebné, môže určiť, že písomnosť sa doručí prostredníctvom útvaru Policajného zboru, súdneho exekútora alebo obecnej polície, keďže ak by sme akceptovali naznačený formalistický výklad, súd by po zrušení platobného rozkazu musel samostatne (už bez platobného rozkazu) doručiť žalobu s využitím všetkých úkonov potrebných na zistenie skutočného pobytu žalovaného, čo by rozhodne neprispievalo k zrýchleniu a k zefektívneniu konania.

Do pozornosti by sme radi dali aj autentický výklad predkladateľa v dôvodovej správe, ktorý uviedol, že pri písomnostiach doručovaných do vlastných rúk môže ich prijatie na doručenke potvrdiť adresát zásielky alebo ním splnomocnená alebo poverená osoba.

§ 113

Odopretie prijatia písomnosti

Ak adresát alebo príjemca písomnosti bezdôvodne odoprie prijať doručovanú písomnosť, považuje sa písomnosť za doručенú dňom, keď prijatie písomnosti bolo odopreté.

Súvisiace ustanovenia

§ 105 ods. 3, § 106 až 111

Súvisiace predpisy

zákon č. 324/2011 Z. z. o poštových službách; čl. 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch; čl. 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 z 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze

KOMENTÁR

K bezdôvodnému odopretiu prijatia písomnosti môže dôjsť tak pri jednoduchom doručovaní, ako aj pri doručovaní písomností súdu do vlastných rúk, pričom odoprieť prijatie písomnosti s následkom vzniku fikcie doručenia môže nielen adresát písomnosti, ale aj príjemca písomnosti, teda osoba oprávnená písomnosť prijať, ktorá na to bola adresátom písomne splnomocnená alebo poverená.

Aby mohlo dôjsť k naplneniu fikcie podľa tohto ustanovenia, musí ísť o odopretie bezdôvodné. Zákon č. 324/2011 Z. z. o poštových službách považuje za odopretie prijatia poštovej zásielky odmietnutie jej prijatia, odmietnutie potvrdenia prevzatia poštovej zásielky alebo preukázania svojej totožnosti, odmietnutie zaplatiť pred prevzatím poštovej zásielky dobierkovú sumu, doplatné, chýbajúce výplatné, úložné alebo inú pohľadávku, ktorá je príslušenstvom poštovej zásielky podľa tarify, alebo trvanie na otvorení poštovej zásielky pred jej prevzatím (§ 34 ods. 5 zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách).

Komparáciou znenia § 113 CSP s ustanovením § 50 OSP dôjdeme k záveru, že okrem rozšírenia okruhu subjektov, pri ktorých môže dôjsť k odopretiu prijatia písomnosti, o osobu príjemcu písomnosti, ustanovenie § 113 CSP už neobsahuje dodatok „o tom musí byť adresát poučený doručovateľom“, pričom obdobný dodatok v súčasnosti neobsahuje ani zákon č. 324/2011 Z. z. o poštových službách. Súdy by teda už podľa novej právnej úpravy nemali pre naplnenie fikcie doručenia podľa tohto ustanovenia vyžadovať zaznamenanie poučenia doručovateľa na zásielke.

Aj napriek tomu, že zo súčasného znenia ustanovenia § 113 CSP už nevyplýva povinnosť doručovateľa poučiť adresáta o následku bezdôvodného odopretia prijatia písomnosti a toto poučenie na zásielke zrozumiteľne zaznamenať, z dôvodu, že jedine súd je oprávnený posúdiť bezdôvodnosť tohto odopretia, musí túto skutočnosť doručujúci orgán na zásielke uviesť a prípadne aj špecifikovať, z akého dôvodu adresát alebo príjemca odoprel prijať doručovanú písomnosť. Rovnako musí doručujúci orgán uviesť deň, kedy došlo k odopretiu prijatia písomnosti, keďže písomnosť sa v prípade naplnenia podmienok uvedených v tomto ustanovení považuje za doručенú dňom, keď jej prijatie bolo odopreté.

V prípade, ak nie sú splnené predpoklady pre naplnenie fikcie doručenia podľa § 113 CSP, napríklad doručujúci orgán neuviedol deň odopretia písomnosti, prípadne súd posúdil odopretie ako dôvodné, nemôže súd považovať písomnosť za doručенú podľa tohto ustanovenia.

Pojmovo a technicky je vylúčené aplikovať ustanovenie o odopretí prijatia písomnosti v prípade doručovania do elektronickej schránky alebo na elektronicnú adresu.

V prípadoch doručovania podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch („doručovanie písomností“) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 sa aplikuje,

navyše, k vnútroštátnej úprave aj čl. 8 tohto nariadenia, podľa ktorého prijímajúci orgán na vzorovom tlačive uvedenom v prílohe II tohto nariadenia informuje adresáta o tom, že môže doručovanú písomnosť odmietnuť prevziať pri jej doručení alebo ju môže vrátiť prijímajúcemu orgánu v lehote jedného týždňa, pokiaľ písomnosť nie je napísaná v jednom z nasledujúcich jazykov alebo k nej nie je pripojený preklad do niektorého z nasledujúcich jazykov:

- a) jazyk, ktorému adresát rozumie, alebo
- b) úradný jazyk prijímajúceho členského štátu, alebo ak je v danom členskom štáte niekoľko úradných jazykov, úradný jazyk alebo jeden z úradných jazykov miesta, kde sa má doručiť.

Ak bol prijímajúci orgán informovaný, že adresát odmietol takto prevziať písomnosť, okamžite o tom informuje odosielajúci orgán osvedčením a vráti žiadosť a písomnosti, ktorých preklad sa vyžaduje.

V prípade doručovania európskeho platobného rozkazu pozri aj čl. 13 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 z 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze.

JUDIKATÚRA

Uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 11. septembra 2002, sp. zn. 21 Cdo 1031/2001: Úprava doručování v ustanoveních § 45 až § 50 o. s. ř. sleduje ten cíl, aby na jedné straně bylo zajištěno, že se písemnost adresátovi (tomu, jemuž je zásilka přímo určena) skutečně také do jeho moci dostane, a na druhé straně má zabránit tomu, aby se adresát doručení zásilky vyhýbal. Při posuzování důvodnosti odepření přijetí písemnosti přihlíží soud nejen k subjektivním pocitům adresáta, ale zejména též k tomu, zda odepřením převzetí není popírán smysl a cíl doručování; přitom respektuje především pravidla, která jsou výslovně v zákoně stanovena. Proto okolnost, že adresát odmítne přijmout písemnost z toho důvodu, že se dříve se způsobem doručení, který byl použit v souladu se zákonem, nesetkal, představuje bezdůvodné odepření přijetí písemnosti.

§ 114

Ak bola písomnosť doručená podľa § 111 ods. 3 a § 112 a jej doručením začala plynúť lehota, ktorú adresát zmeškal, pretože sa o písomnosti nedozvedel, súd zmeškanie lehoty odpustí, len ak sa z ospravedlniteľného dôvodu adresát na adrese podľa § 106 nezdržiaval a v tejto súvislosti neporušil žiadnu právnu povinnosť.

Súvisiace ustanovenia

§ 111 ods. 3, § 112, § 122

Súvisiace predpisy

zákon č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky

KOMENTÁR

Autentický výklad zákonodarcu k uvedenému ustanoveniu uvádza, že toto ustanovenie predstavuje osobitnú úpravu vo vzťahu k všeobecnému režimu odpustenia lehoty podľa § 122 CSP a v odôvodnených prípadoch zmierňuje účinky prísnej objektívnej zodpovednosti za správnosť údajov zapísaných do verejných registrov (pozri komentár k § 111 CSP a § 112 CSP).

Ak teda bola naplnená fikcia doručenia, či už podľa § 111 ods. 3 CSP v prípade doručenia písomnosti určenej do vlastných rúk, alebo podľa § 112 CSP v prípade písomnosti, ktorá mohla byť doručená aj inak ako do vlastných rúk, a adresát sa o písomnosti nezozvedel a zároveň išlo o doručenie takej písomnosti, s doručením ktorej začala plynúť lehota (napr. doručenie rozsudku, keď začala plynúť zákonná lehota na podanie odvolania, a pod.), môže súd odpustiť zmeškanie lehoty, ale len v prípade, ak sa z ospravedlniteľného dôvodu adresát na adrese podľa § 106 CSP nezdržoval a v tejto súvislosti neporušil žiadnu právnu povinnosť. Zákonodarca uviedol, že pri odpustení zmeškania lehoty podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje preukázanie nezdržovania sa na adrese zapísanej vo verejných registroch a neporušenie žiadnej právnej povinnosti vyplývajúcej z predpisov administratívneho práva o hlásení pobytu obyvateľstva (zákon č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky).

Návrh na odpustenie zmeškania lehoty musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 127 CSP. Súd rozhoduje formou uznesenia, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Ak rozhoduje vyšší súdny úradník, je prípustná sťažnosť (pozri § 239 CSP).